

Cees Reinders: 'positieve schrik'

Toen hij het bericht kreeg schrok ing. Cees Reinders uit Middelstum "positief". Het was voor hem een volkomen verrassing dat hij dit jaar de winnaar is van de Knelis ter Laan-prijs. Vanavond zal gedeputeerde Jaap van Dijk tijdens de Groninger culturele manifestatie 'Van Ledderom' in De Klinker in Winschoten hem die prijs uitreiken. Voor zijn jarenlange, veelzijdige inzet voor de Groninger cultuur, zoals de mening van de jury was.

Dat klopt natuurlijk. Cees Reinders is een bijna vleesgeworden regionaal geschiedenisboek. Maar dat niet alleen. Hij zet zich ook met veel plezier in voor het openluchtmuseum Het Hoogeland in Warffum en is bestuurslid van de Stichting Oude Groninger Kerken. Zijn oog voor de Groninger geschiedenis en cultuur heeft hij van huis uit meegereggen.

De grootvader van zijn betovergrootvader - "heel ver weg dus" - had de interesse voor de geschiedenis al, bezat (behalve het eerste deel) 'Wagemans Vaderlandse Historiën, een standaardwerk in vroeger eeuwen. Reinders leeraar geschiedenis op de Rijks HBS in Warffum, Mensonides, wakkerde die interesse bij hem verder aan. En kwam - veel later - aangedragen met het ontbrekende deel van Wagemans, verpakt in een krant. Die mocht Reinders ter complettering aan zijn serie toevoegen. Maar het had wel een prijs: Mensonides zocht een bestuurslid voor Het Hoogeland. Van weigeren kon dus met

■ Cees Reinders: "Streekcultuur en -historie heeft nu eenmaal mijn interesse." © Jelte Oosterhuis

goed fatsoen geen sprake zijn.

De jonge Cees Reinders leek voorbestemd een loopbaan in de landbouw te zoeken. In die richting bekwaamde hij zich ook en werd vervolgens 'boer-knecht' (bedrijfsleider) op Groot Zeewijk, de familieboerderij bij Warffum. Daar op zolder kon hij zijn hart ophalen, neusde hij in boeken over de streek(historie), de landbouw-geschiedenis en het familie-archief. "Dat is het voordeel van het bezitten van een grote zolder; dan hoef je niks weg te gooien." Toen de boerderij werd verkocht ging hij het onderwijs in, werd leraar aardrijkskunde en geschiedenis, eerst op de mavo in Mid-

delstum en later in Loppersum.

Zelf doet Reinders over zijn inspanningen voor de Groninger cultuur nogal laconiek. Typisch Gronings misschien wel: je gaat jezelf toch niet pochen! Dat doet hij dan bij voorkeur ook niet. Anderen moeten maar zeggen dat die best van belang zijn, van hemzelf hoor je het niet. Maar onderwijl geeft zijn hele wezen aan dat hij de Groninger cultuur zeer is toegedaan. Hij zegt het eenvoudig: "Het is nu eenmaal mijn interessegebied en zo heb ik altijd mijn avontuur. Als ik dat niet had zat ik misschien wel gewoon achter de geraniums." Och ja, hij weet van

het onderwerp inmiddels ook wel het een en ander natuurlijk. Want: "Kundigheid komt met het ambt", zegt hij en wil maar zeggen dat die geleidelijk groeit naarmate men langer bezig is. "Tenminste als je je er voor inzet." En het historische besef van de Groningers? "Dat wordt nait minder." Het zal duidelijk zijn dat Reinders uitermate tevreden is over de ontwikkelingen in dit opzicht.

Even staat Reinders in het middelpunt dankzij het winnen van de K. ter Laan-prijs. Dat streelt wel, daar niet van. Maar diep in zijn hart houdt hij niet van podia, van al die poespas. "t Mag straks den ook wel weer doan wezen."